

Ο

Ο

- βαχχ. = ѡбѣдѣ.
- ’Οβίχньй, αμ, σε. ἐπιθ. = ѡбѣ-
кновѣньй.
- ’Οβίчнѡ (-нѣ). ἐπιρ. = ѡбѣ-
кновѣннѡ.
- ’Οβѣ. θηλ. (τοῦ ѡба). ἀμφο-
τεραί.
- ’Οβѣдѣ, α. ἄρσ. ἄριστον. = ѡ-
бѣдѣ. 2) σπαν. καὶ δεῖπνον
(τουτέστιν ἐστίασις). = го-
щѣніе.
- ’Οβѣнадеcать. θηλ. (τοῦ ѡба-
надеcать) = дванадеcать.
- ’Οβѣтованный, αμ, σε. ἐπιθ.
(μτχ.) ἐπηγγελμένος, ἐ-
παγγελθείς. = ѡбѣтованный.
2) κτητ. ὁ τῆς ἐπαγγελίας.
(114. землѣ ѡбѣтованнаѡ. ἡ
γῆ τῆς ἐπαγγελίας).
- ’Οβѣтъ, α. ἄρσ. εὐχή (κοιν.
τάξιμον) = ѡбѣтъ.
- ’Οβѣмѡ. ἐπιρ. (ἐπὶ κινήσ.)
ᾧδε. ἀντιθετ. τῷ ὀνάμѡ
сѣмѡ ἢ ὀβάμѡ. (ἐπὶ κινήσ.)
ᾧδε καὶ ᾧδε, τῇ δε κάκεῖσε,
ᾧδε κάκεῖσε.
- ’Οβѣнѣ, βηλ. ἄρσ. χριός.
- ’Οβόщіе, ѣ. οὐδ. (ἄθροιστ.) ὀ-
πῶραι, ὕπωρικά.
- ’Οβощѣ, α. ἄρσ. ὀπώρα (ἐν τῷ
πληθ. ἀριθ. εὐχρηστότ. τὸ

ἄθροιστ. ὀβόщіе).

- ’Οвѣ, βί. θηλ. (αἰτ. ѡвѣ).
πρόβατον.
- ’Οвѣ, χίτε. οὐδ. (κυρίως ση-
μαίνει τὸ μικρόν - τὸ νέον)
πρόβατον = ѡвѣ.
- ’Οвѣй, αμ, σε. (καὶ συντετμημ.
’ѡвѣ, α, ο.) ἀντων. (εὐχρηστος
εἰς τοὺς ἐπιμερισμούς, καὶ
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ
τῶν συνδεσμ. оѡвѣ καὶ же.
оἶον. ’ѡвѣ оѡвѣ, ’ѡвѣ же (εἴτε
ἡνз же). ὁ μὲν, ὁ δέ, ἄλλος
μὲν, ἄλλος δέ, ὅς μιν, ὅς δέ.
сѡвѣн глаголахѣ, (εὐγ. Ἰωαν.
9. 9.) ἄλλοι ἔλεγον. ἡνίи же
глаголахѣ. ἄλλοι δε. . . καὶ
σημειῶσαι, ὅτι αἱ πλάγαι
αὐτῆς πτώσεις ἐνικοῦ τε
καὶ πληθ. ἀριθ. ἀνεπίδεκτοι
εἰσὶν ἀποκοπῆς. κλίνεται δέ
κατὰ τὴν ὀньй-нѣ, ὀнагѡ.
καὶ καθεξῆς. ὄρα τὴν Γραμ-
ματ. σελ. 48).
- ’Οгнѣница, βί. θηλ. πυρετός.
= огнь 2. σημσ. сѡгнѣни-
цею ѡдержимъ емъ ἢ стрѣ-
жад. πυρέσσω-τω, πυρε-
ταίνω, πυρετιάω-ᾶ, πυρετῶ
συνέχομαι.
- ’Οгнѣнный, αμ, σε. ἐπιθ. πύρινος,